

Arrest

nr. 177 922 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 augustus 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. ULUSOY verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 13 januari 2016 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

Op 4 juli 2016 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de volgende beslissing die de bestreden beslissing is:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.01.2016 werd ingediend door:

*Naam: P Voorna(a)m(en): H. H. Nationaliteit: Suriname
Geboortedatum: 21.06.1994 Geboorteplaats: Paramaribo
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)
om de volgende reden geweigerd:*

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 13.01.2016 gezinshereniging aan met een feitelijke partner, zijnde de heer F. M. J. (RR. (...)) van de Nederlandse nationaliteit, op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980. Om op basis hiervan verblijfsrecht te kunnen verwerven, dient betrokkene overeenkomstig artikel 47/3, §1 van diezelfde wet bewijzen een relatie met de burger van de Unie te hebben, alsook het duurzaam karakter van die relatie te bewijzen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter dient rekening gehouden te worden met de intensiteit, de duur, en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Ter staving van de aanvraag werden volgende documenten voorgelegd:

Internationale paspoort van betrokkene en referentiepersoon met diverse in- en uitreisstempels. Deze stempels bewijzen enkel dat betrokkenen hebben gereisd, niet dat zij elkaar op deze reizen hebben ontmoet. De voorgelegde stukken kunnen dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

Zelfgeschreven brief door betrokkenen, d.d. 13.03.2016. Dit beschouwen we als een verklaring op eer. Gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kan deze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

Enkele ongedateerde foto's. Aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

Vliegticket d.d. 06.10.2015 op naam van betrokkene en vliegtickets op naam van de referentiepersoon d.d. 10.06.2013 en 06.01.2015. Deze documenten tonen aan dat betrokkenen gereisd hebben, maar niet dat ze samen met elkaar gereisd hebben of elkaar hebben ontmoet tijdens deze reizen. Bijgevolg kunnen deze documenten niet aanvaard worden als zijnde bewijzen van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

'Bewijs van goedgegedrag' te Brokopondo (Suriname) op naam van betrokkene. Dit document zegt niets over het duurzame karakter van de relatie tussen betrokkenen.

Enkele kassatickets. Op één kassaticket, van JBC, staat de naam van de referentiepersoon. Nergens staat de naam van betrokkene vermeld. Deze kassatickets tonen dus niet aan dat deze aankopen voor betrokkene of voor hen beiden waren. Bijgevolg kunnen deze niet aanvaard worden als zijnde bewijzen van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

Verklaring van het hoogst behaalde niveau door het Huis van het Nederlands d.d. 03.03.2016 op naam van betrokkene. Verder ook een attest van aanmelding bij het agentschap Integratie en Inburgering d.d. 03.03.2016 en brief 'uw plicht tot inburgering' d.d. 16.02.2016 op naam van betrokkene. Deze documenten hebben betrekking op de integratie van betrokkene, en zeggen niets over het duurzame karakter van de relatie tussen betrokkenen.

Chatgesprekken via diverse kanalen in de periode: 07/2013, 04-06/2014 en 05-09/2015. Ook enkele ongedateerde gesprekken. Echter, uit de voorgelegde gegevens blijkt niet afdoende dat deze gesprekken daadwerkelijk tussen betrokkene en referentiepersoon plaatsgevonden hebben. Immers, er worden chatnamen gebruikt, en er werden geen bijkomende bewijzen voorgelegd dat deze daadwerkelijk geïdentificeerd kunnen worden als zijnde de chatnamen van betrokkene en referentiepersoon. Moest er aangetoond kunnen worden dat deze gesprekken wel degelijk van betrokkenen zijn, dan kunnen we stellen dat deze niet afdoende aantonen dat de relatie voldoende stabiel is. Immers, de gesprekken die werden voorgelegd vonden plaats gedurende enkele periodes. Er zitten tussen deze periodes in meerdere maanden waarvoor er geen afdoende bewijzen van gesprekken/contacten werden voorgelegd. Onze diensten kunnen uit de voorgelegde chatgesprekken

niet nagaan of betrokkenen tijdens deze periodes contact hadden. Bijgevolg werd er dus niet afdoende aangetoond dat de relatie voldoende stabiel is.

Er kan bezwaarlijk vastgesteld worden dat de voorgelegde bewijsstukken getuigen van het duurzaam en stabiel karakter van een liefdesrelatie tussen betrokkene en de referentiepersoon. Kortom, op basis van deze voorgelegde documenten kan niet worden vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan om enig verblijfsstatuut, overeenkomstig artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980, toe te kennen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het eerste middel luidt:

"Schending van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de materiële motiveringsplicht.

Terwijl artikel 62 en de materiële motiveringsplicht vereisen dat een dergelijke bestuurshandeling op een juiste en juridische aanvaardbare manier gemotiveerd wordt. Dat vereist is dat in het licht van de vermelde motieven, de beslissing als redelijk moet voorkomen.

De eis van de motiveringsplicht houdt in dat een overheidsbeslissing gesteund moet zijn op motieven die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

De bestreden beslissing is in strijd met de materiële motiveringsplicht.

"De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier.[16] De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.[17] Uit de definitie blijkt dat de materiële motiveringsplicht ook een procedureel aspect bevat: de kenbaarheid van de motieven.[18]..."

Conform art. 47/3, 1 § Vreemdelingenwet kan het bestaan van een relatie met een burger van de Unie en het duurzaam karakter van deze relatie bewezen worden met elk passend middel. Bij het onderzoek houdt verweerster rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Niettemin verzoekster en haar partner een zeer lijvig bundel hebben overgemaakt, dewelke weliswaar werd beperkt tot 1 ringmap op verzoek van de stad Dilsen-Stokkem, stelt verweerster geheel in strijd met de stukken in het dossier dat er géén bewijs voorligt van een duurzame relatie tussen verzoekster en haar partner.

Uit de schriftelijke uiteenzetting van verzoekster (stuk 12) volgt dat zij bewust - op advies van de administratieve overheid om de stukken te beperken tot 1 kft - gesprekken hebben bijgevoegd over een gespreide periode om aan te tonen dat zij minstens sedert 2 jaar een relatie onderhouden.

Niettemin uit de lezing van de gevoerde gesprekken tussen verzoekster en haar partner voldoende naar recht wordt bewezen dat zij een intense, stabiele en duurzame relatie onderhouden, gaat verweerster over tot weigering van de verblijfsaanvraag en motiveert zij als volgt:

- inzake de bijgebrachte paspoorten met diverse in- en uitreisstempels- vliegtickets: (stuk 6)

Deze stukken worden door niet weerhouden, daar verweerster meent dat deze stukken niet bewijzen dat de partner van verzoekster elkaar op deze reizen zouden hebben ontmoet...

De motivering van verweerster gaat niet op, nu de partner van verzoekster deze reizen énkél voor verzoekster heeft gemaakt. Hij heeft géén enkele andere band met Suriname. De motivering van verweerster is dan ook niet aanvaardbaar.

- inzake de schriftelijke uiteenzetting van de feiten: (stuk 12)

De verklaring van verzoekster en haar partner is bijgevoegd ter verduidelijking van de stukken die werden overgemaakt aan verweerster. Verzoekster staft haar relatie immers adhv de bijgevoegde stukken, en verklaart nader door uiteen te zetten tijdens welke periodes de partners elkaar hebben ontmoet edm.

De motivering van verweerster is ook op dit punt niet aanvaardbaar.

- inzake de bijgebrachte foto 's: (stuk 5)

Verweerster meent dat de foto's die worden bijgebracht, niet kunnen aanvaard worden als bewijs nu zij ongedateerd zijn....

Ook op dit punt is de motivering van verweerster allesbehalve redelijk. Dat foto's gedateerd dienen te zijn is allesbehalve ernstig...

Minstens volgt uit de bijgebrachte foto's dat zij in diverse periodes zijn gemaakt nu het kapsel van verzoekster op de verschillende foto's verschillend is...

Enkele foto's werden gemaakt in Suriname, en enkele in België. Uit de bijgebrachte inuitreisstempels volgt dat de partner van verzoekster reeds in juni 2013 in Suriname is verbleven bij haar.

Het motief van verweerster is niet redelijk, noch aanvaardbaar in rechte en in feite.

- inzake de kassatickets', (stuk 9)

Verweerster stelt dat uit de bijgebrachte kassatickets niet kan worden afgeleid dat zij voor verzoekster zouden zijn bestemd, bij gebreke aan vermelding van de naam van verzoekster. (??!!)

De motivering tart werkelijk iedere logica... Het is immers ongebruikelijk dat de naam van een klant in een supermarkt, kledingzaak etc. vermeld staat op een kasticket, tenzij aankopen op factuur worden gemaakt. De bijgebrachte tickets betreffen aankopen in ketens zoals de JBC, Kruidvat, Hunkelmöller, Xenos, Takko Fashion...

De naam van de partner van verzoekster staat vermeld op het kasticket van de JBC aangezien hij over een klantenkaart beschikt.

Uit de lezing van de stukken volgt dat deze aankopen onomstoteüjk zijn gemaakt voor verzoekster, nu het vrouwenkledij, lingerie, verzorgingsproducten zoals make-up etc. betreft.

Verweerster is dan ook allesbehalve redelijk in haar motivering. De motivering is dan ook niet aanvaardbaar, noch in rechte, noch in feite.

- Inzake de chatgesprekken: (stuk 8)

Ook de motivering inzake de bijgebrachte chatgesprekken is alles behalve aanvaardbaar, nu verweerster eenvoudigweg stelt dat uit de voorgelegde stukken niet afdoende blijkt dat deze gesprekken hebben plaatsgevonden tussen verzoekster en haar partner.

Verweerster stelt dat er chatnamen zijn gebruikt, en er niet wordt aangetoond bij bijkomende bewijzen dat deze chatnamen betrekking hebben op verzoekster en haar partner... Verder stelt zij dat, zelfs indien deze gesprekken betrekking hebben op gesprekken, gevoerd door partijen, zij geen bewijs uitmaken van een voldoende stabiele relatie nu de gesprekken gedurende enkele periodes zouden hebben plaatsgevonden...

De houding van verweerster is allerm minst correct, noch redelijk.

Uit de schriftelijke uiteenzetting, bijgevoegd bij het stukkenbundel van verzoekster (stuk 12) wordt reeds vooraf melding gemaakt van het feit dat de gesprekken gedeeltelijk, over gespreide periodes worden bijgevoegd, gelet op de omvang van het gehele bundel en de raad van de administratieve overheid om het dossier te beperken tot 1 ringmap...

Verweerster kan dan ook niet ernstig voorhouden dat uit de bijgebrachte chatgesprekken niet zou volgen dat partijen gedurende de afgelopen jaren op duurzame wijze contacten hebben onderhouden en een stabiele relatie hebben. Indien verweerster van oordeel was dat de selectie van de gesprekken onvoldoende was, diende zij bijkomende stukken op te vragen, nu verzoekster voorafgaand had meegedeeld dat de bijgebrachte (doch zéér omvangrijke bundel van gesprekken) slechts een selectie uitmaakte van de gehele gesprekken...

Verder bewijst verzoekster voldoende naar recht dat de chatgesprekken wel degelijk onder de chatnamen zijn gevoerd tussen haar en haar partner, nu verschillende chats ook foto's bevatten van partijen.

De motivering kan dan ook niet worden weerhouden en faalt in rechte en in feite.

De motivering strookt aldus niet met de feitelijke gegevens, en houdt een ernstige schending in van het materiële motiveringsbeginsel.

Het eerste middel is geschonden."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Verzoekster stelt een schending voor van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat op zijn minst uit de door haar bijgevoegde gesprekken kan worden afgeleid dat zij minstens gedurende twee jaar een relatie onderhouden. Uit de stempel van het paspoort zou kunnen worden afgeleid dat haar partner de reizen naar Suriname enkel voor haar heeft gemaakt, daar hij er geen enkele andere band zou hebben. Het feit dat de foto's gedateerd dienen te zijn zou niet dienstig zijn. Zij stelt dat het ongebruikelijk is dat een naam zou zijn vermeld op een kassaticket. Indien de verwerende partij van oordeel was dat de chatberichten onvoldoende waren, had zij bijkomende stukken moeten opvragen.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster d.d. 13 januari 2016 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) indiende

als partner in het kader van een duurzame relatie met de heer Marc Jacobus Franssen. Zij beriep zich hierbij op artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd : 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°;”

Artikel 47/2 van de vreemdelingenwet stelt wat volgt:

“Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1”

Artikel 47/3 §1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°; moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.”

Het komt derhalve aan verzoekster, in haar hoedanigheid van vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van haar deugdelijk bewezen duurzame relatie wenst te beroepen, zelf toe om, met alle middelen van recht, dit duurzaam en stabiel karakter aan te tonen.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag ter staving van haar relatie de volgende documenten overmaakte:

- Internationaal paspoort van verzoekster en de heer Franssen met verschillende stempels;
- Brief geschreven door verzoekster op 13/03/2016;
- Ongedateerde foto's;
- Vliegtickets van verzoekster en de heer Franssen;
- Bewijs van goed gedrag;
- Kassatickets;
- Verklaring Huis Nederlands op naam van verzoekster en attest aanmelding agentschap integratie en inburgering;
- Chatgesprekken.

In casu werd geoordeeld dat de door verzoekster opgestelde brief beschouwd wordt als een verklaring op eer, die niet op haar waarachtigheid kan worden getoetst zodat ze geen afdoende bewijs vormt van de relatie. Aangezien de foto's ongedateerd werden en alzo niet kan worden nagegaan wanneer ze werden genomen, werd geoordeeld dat ze geen afdoende bewijs uitmaken. Verzoekster toont niet aan dat voorgaande overwegingen kennelijk onredelijk zijn en dienaangaande kan worden verwezen naar volgende rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

“Bij gebreke aan een wettelijke bewijsregeling is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden voor een verblijf van meer dan drie maanden vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Deze vrije feitenvinding en – appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of verzoeker het bewijs van de voorwaarden voor een verblijf van meer dan drie maanden levert. Aldus kan de bevoegde overheid, in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk stelt of oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden voor een verblijf van meer dan drie maanden afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen en dergelijke meer, die het bestuur zelf bepaalt en de overlegging ervan vereist. Op de uitoefening van deze discretionaire bevoegdheid houdt de Raad het hiervoor omschreven wettigheidstoezicht. Het komt de Raad niet toe om de bewijswaarde en de pertinentie van voornoemde stukken te beoordelen omdat de feitenappreciatie toekomt aan verweerder (RvS 17 juni 2002, nr. 107.903). Het is aan verzoeker om de vereiste objectieve stukken bij te brengen indien hij meent in aanmerking te komen voor een verblijfsrecht en het is niet de taak van de gemachtigde van de staatssecretaris om de verklaringen van derden te weerleggen. Verzoeker toont niet aan dat het motief dat de verklaringen van derden niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen worden getoetst, onjuist of kennelijk onredelijk is. Het loutere gegeven dat verzoeker het niet eens is met de opgegeven motieven van de bestreden beslissing kan niet leiden tot de nietigverklaring van de beslissing. (zie RvV, arrest nr. 65 732 van 24 augustus 2011 en arrest nr. 111 998 van 15 oktober 2013)

Het feit dat er nooit een naam zou worden vermeld op een kassaticket impliceert niet dat een kassaticket op zich dan zonder meer zou moeten worden aanvaard als bewijs van een relatie. Verzoekster maakt niet aannemelijk op welk wijze het voorleggen van een kassaticket, vliegtuigtickets en paspoorten, waaruit niets gezamenlijk kan worden afgeleid, beschouwd kan worden als een bewijs van een relatie.

Omtrent de motivering dat uit de chatberichten evenmin blijkt dat het gaat om gesprekken tussen verzoekster en de heer Franssen, heeft verzoekster evenmin iets in te brengen.

Verzoekster kan geenszins gevolgd worden in haar kritiek volgens de welke verwerende partij bijkomend onderzoek diende te voeren. Verzoekster kan haar kritiek niet steunen op enige wettelijke bepaling. Zoals reeds supra benadrukt, komt het aan haar zelf toe om de nodige elementen ter staving van haar relatie voor te brengen, een geenszins aan de verwerende partij.

Het feit dat zij het niet eens is met de motivering voorzien in de bestreden beslissing, zonder aan te tonen dat er bepaalde elementen zijn veronachtzaamd bij het nemen ervan, maakt zij geen schending aannemelijk van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Het eerste middel is niet ernstig.“

2.3. De verzoekende partij voert de schending van de materiële motiveringsplicht aan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij betwist de besluitvorming van de verwerende partij met name dat er bij de beoordeling van de voorgelegde stukken tot de conclusie werd gekomen dat het duurzaam karakter van de relatie de de verzoekende partij heeft met haar partner, de referentiepersoon niet is bewezen.

Het is niet betwist, zoals de verwerende partij opmerkt in haar nota dat artikel 47/1 en 47/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) van toepassing is op de ingediende aanvraag en dat ten gevolge hiervan de verzoekende partij moet bewijzen dat haar relatie met de referentiepersoon, in casu haar partner duurzaam is. Verder wordt niet betwist dat de deugdelijkheid van de duurzame relatie mag met elk passend middel bewezen worden.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij volgende bewijsstukken voorlegde bij haar aanvraag:

- Internationaal paspoort van verzoekster en de heer Franssen met verschillende stempels;
- Brief geschreven door verzoekster op 13 maart 2016;
- Ongedateerde foto's;
- Vliegtickets van verzoekster en de heer Franssen;
- Bewijs van goed gedrag;
- Kassatickets;
- Verklaring Huis van het Nederlands op naam van verzoekster en attest aanmelding agentschap integratie en inburgering;
- Chatgesprekken.

De bestreden beslissing stelt betreffende deze stukken:

“Zelfgeschreven brief door betrokkenen, d.d. 13.03.2016. Dit beschouwen we als een verklaring op eer. Gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden, kan deze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

Enkele ongedateerde foto's. Aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

Vliegticket d.d. 06.10.2015 op naam van betrokkene en vliegtickets op naam van de referentiepersoon d.d. 10.06.2013 en 06.01.2015. Deze documenten tonen aan dat betrokkenen gereisd hebben, maar niet dat ze samen met elkaar gereisd hebben of elkaar hebben ontmoet tijdens deze reizen. Bijgevolg kunnen deze documenten niet aanvaard worden als zijnde bewijzen van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

'Bewijs van goedgegedrag' te Brokopondo (Suriname) op naam van betrokkene. Dit document zegt niets over het duurzame karakter van de relatie tussen betrokkenen.

Enkele kassatickets. Op één kassaticket, van JBC, staat de naam van de referentiepersoon. Nergens staat de naam van betrokkene vermeld. Deze kassatickets tonen dus niet aan dat deze aankopen voor betrokkene of voor hen beiden waren. Bijgevolg kunnen deze niet aanvaard worden als zijnde bewijzen van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

Verklaring van het hoogst behaalde niveau door het Huis van het Nederlands d.d. 03.03.2016 op naam

van betrokkene. Verder ook een attest van aanmelding bij het agentschap Integratie en Inburgering d.d. 03.03.2016 en brief 'uw plicht tot inburgering' d.d. 16.02.2016 op naam van betrokkene. Deze documenten hebben betrekking op de integratie van betrokkene, en zeggen niets over het duurzame karakter van de relatie tussen betrokkenen.

Chatgesprekken via diverse kanalen in de periode: 07/2013, 04-06/2014 en 05-09/2015. Ook enkele ongedateerde gesprekken. Echter, uit de voorgelegde gegevens blijkt niet afdoende dat deze gesprekken daadwerkelijk tussen betrokkene en referentiepersoon plaatsgevonden hebben. Immers, er worden chatnamen gebruikt, en er werden geen bijkomende bewijzen voorgelegd dat deze daadwerkelijk geïdentificeerd kunnen worden als zijnde de chatnamen van betrokkene en referentiepersoon. Moest er aangetoond kunnen worden dat deze gesprekken wel degelijk van betrokkenen zijn, dan kunnen we stellen dat deze niet afdoende aantonen dat de relatie voldoende stabiel is. Immers, de gesprekken die werden voorgelegd vonden plaats gedurende enkele periodes. Er zitten tussen deze periodes in meerdere maanden waarvoor er geen afdoende bewijzen van gesprekken/contacten werden voorgelegd. Onze diensten kunnen uit de voorgelegde chatgesprekken niet nagaan of betrokkenen tijdens deze periodes contact hadden. Bijgevolg werd er dus niet afdoende aangetoond dat de relatie voldoende stabiel is."

Waar de redenering van de verwerende partij nog kan gevolgd worden wat de beoordeling van de door de verzoekende partij geschreven brief betreft, blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat de verwerende partij er zich mee vergenoegt telkens de stukken op zich te beoordelen en voorbij gaat aan de gehele lezing van alle stukken. Het internationaal paspoort van de verzoekende partij en de partner geeft duiding dat zij elkaar bezochten nu het paspoort van de partner van de verzoekende partij enkel reizen betreft 'kort verblijf Suriname' en dit reeds in 2013. De foto's zijn inderdaad ongedateerd maar uit de haarlengte van de verzoekende partij op deze foto's valt af te leiden dat deze een verschillende periode betreffen. Op zich als bewijs zonder andere elementen volstaat dit niet maar in casu geeft het wel een aanwijzing dat de verzoekende partij haar partner kende over een langere periode. Het bewijs van goed gedrag van de verzoekende partij en de verklaring door het Huis van het Nederlands en het inburgeringsattest is nietszeggend over de relatie van haar en haar partner. Voorts ondersteunen de tal van chatgesprekken onmiskenbaar de aard van de relatie van de verzoekende partij en blijkt hieruit dat de verzoekende partij en de referentiepersoon al sedert 2013 een relatie hebben. De Raad ziet niet in welke bijkomende bewijzen er nog kunnen gevraagd worden over de chatnamen als de gesprekken dermate gedetailleerd worden voorgelegd zoals in casu en hoe deze achteraf zouden zijn opgesteld "pour les besoins de la cause" of zouden zijn gemanipuleerd. Bovendien is het kennelijk onredelijk, rekening houdend met de reisbewijzen die de verzoekende partij voorlegt, te stellen dat de chatgesprekken niet kunnen aanvaard worden omdat het telkens enkele periodes betreffen, verspreid over minstens één maand tot meerdere in diverse jaren. Gelet op de intensiteit van de chatgesprekken is het kennelijk onredelijk deze bewijzen opzij te schuiven al zijnde zonder enige waarde louter omdat niet alle maanden van de jaren 2013, 2014 en 2015 worden voorgelegd, zoals de verwerende partij thans en in de bestreden beslissing schijnt te suggereren. Waarbij nog wordt opgemerkt dat inhoudelijk deze chatgesprekken ontmoetingen tussen de verzoekende partij en haar partner bevestigen. Het besluit in de bestreden beslissing dat stelt "Er kan bezwaarlijk vastgesteld worden dat de voorgelegde bewijsstukken getuigen van het duurzaam en stabiel karakter van een liefdesrelatie tussen betrokkene en de referentiepersoon. Kortom, op basis van deze voorgelegde documenten kan niet worden vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan om enig verblijfsstatuut, overeenkomstig artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980, toe te kennen." acht de Raad kennelijk onredelijk en een gevolg van een niet correcte beoordeling van de voorgelegde stukken die door de verwerende partij niet in hun geheel zijn gelezen. De materiële motiveringsplicht is geschonden. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.4. De verzoekende partij heeft bij brief van 10 oktober 2016 aan de Raad het bewijs overgemaakt van haar recente zwangerschap en bloedanalyse. De verwerende partij neemt pas kennis van dit stuk ter terechtzitting en vraagt dat het stuk uit de debatten wordt geweerd gelet op de late mededeling, waarvan het bestuur zelfs nog geen kennis heeft gekregen.

Gelet op de rechten van verdediging van de verwerende partij dient het stuk dat pas ter terechtzitting aan de verwerende partij werd kenbaar gemaakt, uit de debatten te worden geweerd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN